

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudků JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci

ŽALOBCE: H. J. W. , přechodně bytem ...,
zastoupen JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem, sídlem Polská
61/4, 360 01 Karlovy Vary

ŽALOVANÝ: Krajský úřad Karlovarského kraje, sídlem Závodní 353 /88, 360 21
Karlovy Vary

v řízení o žalobě proti rozhodnutí 01.08.2017 č.j. 1400/DS/17-3

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím Krajský úřad Karlovarského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Magistrátu města Karlovy Vary vydané dne 19.5.2017 čj.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

5749/OD/17-12/Mráz. Tímto usnesením Magistrát města Karlovy Vary v souladu s ust. § 102 odst. 4 správního řádu zastavil řízení ve věci žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí o jeho žádosti o udělení řidičského oprávnění skupiny B, neboť žádost neodůvodňuje vydáním nového rozhodnutí ve věci.

II. Žaloba

2. Žalobce v žalobě, kterou napadal rozhodnutí žalovaného, tvrdil, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné a nezákonné rozhodnutí ve věci. Správní orgán dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a na jejich podkladě vydal rozhodnutí spočívající na nesprávném právním posouzení.
3. Žalobce požádal u příslušného správního orgánu ve smyslu § 101 písm. b) správního řádu o vydání nového rozhodnutí ve vztahu ke své předchozí žádosti podané v roce 2014 o udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu. Žalobce novou žádostí doplňoval nové skutečnosti a navrhoval důkazy tak, aby mohlo být jeho původní žádosti vyhověno s tím, že v předešlém období byla jeho žádost posouzena zamítavě pro neprokázání naplnění podmínek existence jeho obvyklého bydliště žalobce ve smyslu ust. § 2 písm. hh) zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále též *zákon o silničním provozu*). Žalobce tvrdil, že v případě, kdy žalobcem předložené nové skutečnosti prokazují existenci jeho obvyklého bydliště na území České republiky, je na místě, aby správní orgán vydal nové pozitivní rozhodnutí, neboť okolnosti pro posouzení obvyklého bydliště se nově změnily.
4. Žadatel jako novou skutečnost uváděl, že ačkoliv byl hlášen k přechodnému pobytu na adrese ... při podání žádosti se ve skutečnosti fakticky zdržoval u své přítelkyně Z.V., ... Žadatel tedy nově tvrdil, že od září 2013 má životní partnerku na území ČR Z.V., se kterou žil a dosud žije ve společné domácnosti na území ČR. Žalobce nově tvrdil, že se u své družky zdržuje pravidelně minimálně 4 dny v každém týdnu. Takto trvá jejich soužití nepřetržitě od září 2013 do současnosti. Družka žalobce na jeho žádost dne 18.2.2017 vyhotovila prohlášení pro správní orgán a potvrdila ochotu vypovídat před správním orgánem jako svědkyně.
5. Žalobce vytýkal správnímu orgánu I. stupně, že svědeckou výpověď jeho přítelkyně nesprávně vyhodnotil. Žalovanému pak žalobce vytýkal, že se ztotožnil s argumentací správního orgánu I. stupně. Žalobce zdůrazňoval, že uváděl tvrzení, které následně podpořil dvěma důkazy o tom, že naplňuje podmínky zákona o silničním provozu pro obvyklé bydliště. Podle žalobce není tedy jiná možnost, než jeho žádosti dodatečně vyhovět. Žalobce poukazoval na nesrovnalosti v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně v tom ohledu, že svědkyně neuváděla, že by žalobce měl důvod vracet se na území SRN kvůli manželce, neboť žalobce je se svoji manželkou delší dobu rozveden.
6. Žalobce nesouhlasil ani s posouzením otázky odvodu daní ze strany správních orgánů. Není pravdou, že by merit věci musel spočívat v posouzení osobních vazeb s tím, že vazby profesní nejsou podstatné. Tyto závěry jsou v rozporu s výkladem směrnice 2006/126/ES o řidičských průkazech, která je implementována do § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu a je tak vykládána jinými členskými státy. Žalobce zdůraznil, že např. správní soudy v sousedním Německu mnohem volněji vykládají naplnění čl. 12 této směrnice, která je implementována i do českého právního řádu. Německé soudy interpretují zcela jednoznačně obvyklé bydliště tak, že ke dni podání příslušné žádosti není zapotřebí naplnit již 185 dnů v kalendářním roce, neboť to by tato směrnice použila minulý čas – pobýval na

území, namísto pobývá na území. Žadatel, který vyjádří úmysl zůstat na území členského státu z osobních či profesních vazeb po dobu delší než 185 dnů, již obvyklé bydliště naplňuje.

7. Žalobce tvrdil, že rozhodnutí žalovaného je spekulativní a nevyvážené. Za podstatný označil fakt, že jeho přítelkyně mu potvrdila skutečný pobyt na území, pravidelnost pobytu a osobní vazbu. Osobní vazbou je soužití s Českou. Je zcela irelevantní, zda je pobyt uskutečňován v podnájmu, nájmu nebo ve vlastním bytě žalobce, je nerozhodné, zda na příslušné adrese má přítelkyně žalobce hlášen pobyt či nikoliv. Důležité je, že se na některém místě v ČR žalobce zdržuje po zákonem požadovanou dobu a má to jak prokázat. Žalobce tak předložil důkaz zaměřený na jeho materiální osobní vazbu k ČR a na jeho skutečný pobyt a proto musí být jeho žádosti vyhověno a musí tak být vydáno o jeho žádosti nové rozhodnutí.
8. Žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že při svém rozhodování vycházel z okolností případu, kdy žalobce nejprve v roce 2013 tvrdil, že jeho obvyklým bydlištěm na území ČR je úředně evidovaná adresa jeho přechodného pobytu na ulici ... a posléze v roce 2017 tvrdil, že vznikly nové skutečnosti, které podle jeho hodnocení změnily okolnosti pro posouzení jeho obvyklého bydliště. Za změněné okolnosti pro hodnocení podmínky jeho obvyklého bydliště na území ČR považoval čestné prohlášení a výslech jeho přítelkyně. Žalobce tak nově tvrdil, že od roku 2013 žil a žije ve společné domácnosti s přítelkyní v Lázních Kynžvart a když následně vyšla najevo skutečnost, že se jedná o adresu ohlašovny Městského úřadu Lázní Kynžvart, tak přítelkyně odvolatele tvrdila, že se ve svědecké výpovědi spletla a že oba žijí spolu v Chebu. Žalovaný tak není toho názoru, že žalobci se navrženým výsledkem jeho přítelkyně podařilo prokázat jeho pobyt na území ČR ve smyslu obvyklého bydliště tak, jak požaduje zákon o silničním provozu a směrnice EU o řidičských průkazech. Vzhledem k tomu, že nebyly doloženy relevantní skutečnosti o tvrzených změněných okolnostech, pro prokázání a posouzení splnění podmínky obvyklého bydliště na území ČR, nebylo možno žádosti žalobce nově vyhovět.
10. Správní orgán I. stupně neměl k dispozici od žalobce takové důkazní prostředky, které by opodstatňovaly vydání nového rozhodnutí. Takové skutečnosti, které by prokázaly materiální hledisko obvyklého bydliště na území ČR, vycházející ze skutečné domácnosti fyzické osoby, žalobce neuvedl. Žalovaný tak se musel ztotožnit s právním názorem správního orgánu I. stupně.
11. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

12. Žalobce v replice uváděl, že předkládané nové skutečnosti podložil důkazem v podobě výpovědi své životní družky. Tento důkaz nebyl ničím zpochybněn, nebyla zpochybněna

ani hodnověrnost svědecké výpovědi. Pokud žalovaný tvrdí, že tento důkaz nestačí, musel by prokázat, že svědkyní uváděné skutečnosti se nezakládají na pravdě. V této souvislosti žalobce tvrdil, že žalovaný nesprávně provedl hodnocení důkazů, poukázal na rozhodovací praxi správních soudů, včetně Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku z 13.10.2017 čj. 5 As 143/2017-44 definoval proces hodnocení důkazů před správním orgánem. Žalobce uváděl, že nesrovnalosti ve výpovědi slyšené svědkyně byly odstraněny v její výpovědi a po vyhodnocení provedených důkazů nebylo možné dospět k závěru, že žalobce ani dodatečně naplnění obvyklého bydliště neprokázal, Z těchto důvodů žalobce setrval na svém žalobním návrhu.

V. Projednání žaloby před krajským soudem.

13. V řízení před krajským soudem žalobce prostřednictvím svého zástupce setrval na skutkových i právních argumentech, tak jak byly uvedeny v písemné žalobě a navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
14. Žalovaný plně odkazoval na písemné vyjádření k žalobě, ztotožnil se s výchozím skutkovým stavem a právními závěry, ke kterým dospěl správní orgán I. stupně a posléze i žalovaný v přezkoumávaném rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů ve smyslu § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.
16. Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel soud z následujících zákonných ustanovení:
 - Podle § 101 písm. b) správního řádu provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta.
 - Podle § 48 odst. 2 správního řádu přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.
 - Podle § 102 odst. 4 správního řádu pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví.
 - Podle § 82 odst. 1 písm. d) zák. o silničním provozu řidičské oprávnění lze udělit pouze osobě, která má na území ČR obvyklé bydliště.
 - Podle § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu, pro účely tohoto zákona obvyklé bydliště na území České republiky je místo trvalého pobytu fyzické osoby na území České republiky, nebo pokud fyzická osoba nemá na území České republiky trvalý pobyt, místo na území České republiky, kde fyzická osoba pobývá alespoň 185 dnů v kalendářním roce z důvodů osobních vazeb, kterými se rozumí i změna soužití ve společné domácnosti, rodinné vazby, vlastnictví nebo nájem nemovitosti a případně zároveň i z důvodu podnikání, výkonu jiné samostatně výdělečné činnosti nebo závislé práce na území České republiky

nebo pobývá z důvodu osobních vazeb a pravidelně se na toto místo vrací, ačkoliv podniká, vykonává jinou samostatně výdělečnou činnost nebo závislou práci v jiném státě, není-li výkon takové činnosti v jiném státě omezen na dobu určitou.

A. výchozí stav

17. Dne 8.3.2017 byla Magistrátu města Karlovy Vary doručena žádost žalobce o vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu.
18. Dne 4.6.2014 Magistrát města Karlovy Vary rozhodnutím čj. 4017/OD/14-12/Mar zamítl žádost žalobce ze dne 4.3.2014 ve věci udělení řidičského oprávnění skupiny B žalobci, jelikož žadatel neprokázal splnění podmínky obvyklého bydliště na území České republiky v souladu s ust. § 82 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodoval Krajský úřad Karlovarského kraje, který rozhodnutím ze dne 4.8.2014 čj. 2035/DS/14-3 zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
19. Žalobce v žádosti o vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu tvrdil, že předkládá nové skutečnosti, které prokazují splnění podmínky obvyklého bydliště na území České republiky, což opravňuje správní orgán I. stupně vydání nového rozhodnutí, kterým by oproti původnímu zamítnutí jeho žádosti bylo jeho původní žádosti o vydání řidičského oprávnění skupiny B vyhověno. Svě tvrzení dokládal prohlášením Z. V. ze dne 18.2.2017 a navrhoval provedení jejího svědeckého výslechu.
20. Z předloženého prohlášení vyplývá, že Z.V. trvale bytem ..., pro Magistrát města Karlovy Vary v řízení o vydání řidičského průkazu pana H.W., bytem ..., vydala prohlášení: „Potvrzuji, že znám osobně pana H.W., bytem ..., a to od září 2013, od kdy jsme životní partneři, žili jsme a žijeme ve společné domácnosti v Lázních Kynžvart v místě mého trvalého bydliště. Potvrzuji, že pan W. se pravidelně zdržoval u mě v bytě v Lázních Kynžvart, a to každý týden minimálně 4 dny. Takto náš společný pobyt a naše soužití trvá od září 2013 do současného dne. Toto prohlášení vystavuji a podepisuji jako pravdivé k žádosti pana V., který neuspěl se svou žádostí o vydání řidičského průkazu, ovšem má možnost rozhodnutí Magistrátu Města Karlovy Vary zvrátit při žádosti o vydání nového rozhodnutí při uvedení nových skutečností a důkazů, jak mi bylo vysvětleno.“ K dalším okolnostem soužití se žalobcem Z.V. vypovídala ve svědecké výpovědi před správním orgánem I. stupně dne 4. května 2017.

B. právní posouzení

21. V přezkoumávaném případě žalobce podal u příslušného správního orgánu dne 4.3. 2014 prvou žádost o udělení řidičského oprávnění skupiny „B“. O této žádosti rozhodl Magistrát města Karlovy Vary rozhodnutím ze dne 4.6.2014, kterým žádost žalobce zamítl pro neprokázání naplnění podmínky obvyklého bydliště na území České republiky v souladu s § 82 odst. 1 písm. d) a ve spojení s ust. § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu. O odvolání žalobce vůči tomuto rozhodnutí rozhodl Krajský úřad Karlovarského kraje rozhodnutím ze dne 4.8.2014, kterým odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 4.8.2014, čj. 2035/DS/14-3 žalobce napadl správní žalobou, která byla u Krajského soudu v Plzni projednávána pod sp. zn. 57A 81/2014. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 28.1.2015, čj. 57A 81/2014-34 řízení o žalobě zastavil, neboť žalobce svoji žalobu vzal zpět.
22. Dne 8.3. 2017 žalobce požádal příslušný správní orgán o vydání nového rozhodnutí ve věci

jeho původní žádosti o udělení řidičského oprávnění skupiny „B“ na podkladě § 101 písm. b) správního řádu. Tato žádost žalobce také byla předmětem řízení před správními orgány v přezkoumávaném případě.

23. Ve smyslu § 101 písm. b) správního řádu nová žádost žalobce by mohla odůvodňovat vydání nového rozhodnutí o vyhovění žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění skupiny „B“ za situace, kdy v nové žádosti by žalobce tvrdil a prokazoval nové skutečnosti, které samy o sobě nebo spolu se skutečnostmi, které již byly předmětem řízení předcházejícího původnímu zamítavému rozhodnutí, by mohly být podkladem pro vydání nového vyhovujícího rozhodnutí.
24. Nové skutečnosti však žalobce v souzeném případě pouze tvrdil, ale neprokázal.
25. Žalobce přikládal k žádosti o vydání nového rozhodnutí prohlášení jeho přítelkyně Z. V., ve kterém jmenovaná potvrzovala, že žalobce zná od září 2013, od kdy jsou životními partnery a od kdy žili a dále žijí ve společné domácnosti v Lázních Kynžvart v místě trvalého bydliště paní V. Další okolnosti společného soužití Z. V. uváděla ve své svědecké výpovědi.
26. Tvrzení žalobce podpořené prohlášením Z.V. a doplněné její svědeckou výpovědí však soud hodnotí jako nevěrohodné. Z.V. ve svém prohlášení nejen že uváděla, že trvale žije na adrese ..., ale výslovně tvrdila, že od září 2013 žila a žije nadále ve společné domácnosti se žalobcem v bytě v místě jejího trvalého bydliště v Lázních Kynžvart. Poté, co toto tvrzení se ukázalo jako nepravdivé, neboť adresa ..., která je v podstatě adresou ohlašovny Městského úřadu Lázně Kynžvart, označila své tvrzení za omyl a nově tvrdila, že se žalobcem žala a žije v jedné domácnosti na adrese ... Tato rozpornost tvrzení výrazně snižuje hodnověrnost prohlášení a hodnověrnost svědecké výpovědi Z.V.
27. Kromě těchto faktických rozporů, na které poukazovali jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný, soud poukazuje i na širší souvislosti, které rovněž ve svém souhrnu činní tvrzení žalobce o existenci jeho obvyklého bydliště na území ČR, nevěrohodným. Žalobce nově tvrdil, že se svojí přítelkyní Z.V., žije ve společné domácnosti od září 2013 a že v této domácnosti pobývají společně přibližně 4 dny v týdnu. Z tohoto tvrzení lze odvodit, že při této intenzitě pobytu ve společné domácnosti by žalobce žil společně se Z.V. od září 2013 a zákonný požadavek na dobu pobytu 185 dnů na území České republiky zakládající obvyklé bydliště by mohl být naplněn v polovině měsíce srpna 2014. Nelze přehlédnout, že žalobce původní žádost o udělení řidičského oprávnění podával dne 4.3. 2014 a v tomto řízení tvrdil a prokazoval, že má své obvyklé bydliště v ... Tvrzení žalobce o místě obvyklého bydliště v ... však bylo ve vedeném správním řízení vyvráceno, neboť bylo zjištěno, že se jedná o dům, jehož součástí jsou 3 pokoje s maximálním počtem 6 postelí, kuchyňka a sociální zařízení a v tomto domě v době prováděného šetření bylo k pobytu přihlášeno 130 cizinců.
28. Nové tvrzení žalobce o tom, že již od září 2013 žil ve společné domácnosti se svojí přítelkyní v ... a následně po korekci tohoto tvrzení na adrese ..., je v rozporu s původním tvrzením žalobce, který v řízení o jeho původní žádosti o udělení řidičského oprávnění ze 4.3.2014 tvrdil, že ve stejném období pobýval na adrese ... V řízení o původní žádosti o udělení řidičského oprávnění žalobce nikdy netvrdil společné soužití se Z.V., a to ani v jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zamítnutí jeho původní žádosti a soužití se Z.V. netvrdil ani v žalobě, kterou napadal rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, kterým jeho odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu

bylo potvrzeno. Soužití se Z.V. žalobce poprvé tvrdil až ve své žádosti o vydání nového rozhodnutí podané 8.3. 2017, které opíral o její prohlášení ze dne 18.2.2017. Nová skutečnost o soužití žalobce se Z.V. by proto mohla být žalobcem účinně uplatněna již v řízení o jeho původní žádosti o udělení řidičského oprávnění ze dne 4.3. 2014 a již v průběhu původního řízení by žalobce mohl tvrdit, že naplňuje zákonné znaky obvyklého bydliště na území ČR, což však neučinil.

29. Ve světle rozporů v tvrzení žalobce a ve světle širších časových souvislostí, které byly výše prezentovány, dospěl soud k závěru, že výsledné vyhodnocení žalobcem tvrzených nových skutečností, je v souladu se zásadou formální logiky a výsledný proces volného hodnocení žalobcem předložených důkazů nevykazuje rozpory, které by způsobily procesní vadu, mající vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.
30. Podmínky plynoucí z ust. § 101 písm. b) správního řádu, které by opravňovaly správní orgány vydat nové, pro žalobce vyhovující rozhodnutí, tak naplněny nebyly.
31. Tvrzení žalobce soud vyhodnotil jako nedůvodná a přistoupil k zamítnutí žaloby ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s.

VII. Náklady řízení

32. O nákladech řízení rozhodl soud na podkladě ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Vzhledem k procesnímu úspěchu strany žalované by této straně vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Soud však konstatuje, že náklady řízení uplatněné v projednávané věci žalovaným nepřesahují běžnou úřední činnost žalovaného Krajského úřadu Karlovarského kraje. V souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu, která je představována rozhodnutím rozšířeného senátu ze dne 31. března 2015 čj. 7 Afs 11/2014-47, soud nepřiznal žalovanému uplatňovanou náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 24. dubna 2019

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu